

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

5 oktober 2000

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie,
enerzijds, en de regering van de republiek Moldova, anderzijds,
inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen,
ondertekend te Chişinău op 21 mei 1996**

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. ALGEMENE BESPREKING

1. Betekenis van de overeenkomst

Doel van de overeenkomst

In het algemeen staat de Vlaamse regering positief ten opzichte van het sluiten van internationale investeringsakkoorden, die van belang zijn voor Vlaamse investeerders in het buitenland. Alhoewel buitenlandse investeringen reeds worden beschermd door nationale wetgevingen, biedt een bilateraal verdrag bijkomende waarborgen wegens de voorrang van het internationaal recht op het interne recht van een staat.

De doelstelling van een dergelijke overeenkomst is, naast het aanmoedigen van investeringen, het bieden van een garantie voor een maximale bescherming aan de investeerder, zoals de waarborgen voor een billijke en rechtvaardige behandeling van de investering, de clausule van de meest begunstigde natie om discriminatie te voorkomen, een vergoedingsplicht bij ontegenende maatregelen en de vrije overmaking van inkomsten. Bovendien creëert zulke overeenkomst een eigen juridisch kader waarin investeringsgeschillen kunnen geregeld worden en waarbij de investeerder een beroep kan doen op internationale arbitrage.

De overeenkomst vormt een gemengd verdrag

Dergelijke internationale overeenkomsten ten gunste van investeringen in het buitenland zijn verdragen in de zin van het volkenrecht of internationaal publiek recht. Het zijn juridisch bindende en afdwingbare akten onderschreven door volkenrechtelijke rechtspersonen, in casu drie onafhankelijke en soevereine staten en drie deelstaten met een grondwettelijk toegekende bevoegdheid om verdragen te sluiten. Die akten vormen de rechtsgrond voor rechten en verplichtingen in hoofde van die zes overheden en rechtstreeks in hoofde van investeerders op elkaars grondgebied. Overeenkomstig artikel 167 van de Grondwet, worden alle verdragen gesloten door de daartoe bevoegde regeringen en aan hun parlementen ter instemming voorgelegd, vooraleer ze uitwerking kunnen hebben.

Het zogenaamd "gemengde" karakter van de BLEU-overeenkomsten inzake investeringen werd in april 1995 unaniem aanvaard door de leden van de interministeriële Conferentie voor buitenlands beleid. Zowel de Gewesten als de federale overheid worden namelijk in principe bevoegd geacht. Dergelijke overeenkomsten worden gemengde verdragen genoemd wegens de gezamenlijke bevoegdheidsuitoefening op het federale en het gefedereerde niveau.

De Gewesten zijn immers bevoegd voor het economisch beleid, alsook voor het afzet- en uitvoerbeleid, overeenkomstig artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 1° en 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), zoals gewijzigd. De federale overheid blijft bevoegd inzake de verzekering van invoer-, uitvoer- en investeringsrisico's (artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 3°, BWHI), het handelsrecht, het vennootschapsrecht en de regelgeving voor de vestiging van bedrijven met uitzondering van die in de toeristische sector (artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 5° en 6°, BWHI).

Daarom bepaalt het eerste artikel van het bijgevoegde ontwerp van decreet dat het een gewest-aangelegenheid betreft. Het tweede en laatste artikel houdt in dat het Vlaams Parlement zijn goedkeuring verleent aan de voorliggende overeenkomst, zodat ze in werking kan treden na de instemming van al de betrokken parlementen en na de ratificatie door de federale overheid en door het partnerland.

2. Schets van het partnerland

Institutionele en politieke gegevens

De politieke gebeurtenissen worden vooral bepaald door de taalkwestie en de etnische minderheden. Vanaf 1989 waren er acties om het Roemeens in plaats van het Russisch als officiële taal aanvaard te krijgen. Toen op 1 september 1989 beide talen een gelijke status kregen, gingen de 35 % niet-Roemenen in het verzet in Trans-Dnjestrië en Gagaoezië. Zij riepen hun autonomie uit in september 1990.

Op 27 augustus 1991, na de coup in Moskou, riep het Moldavisch parlement de onafhankelijkheid uit. In december 1991 was het land bereid mee te stappen in het pas opgerichte Gemenebest van Onafhankelijke Staten (GOS).

Op 8 december 1991 werd Mircea Snegur tot eerste president van de nieuwe republiek verkozen. Hij keerde zich af van het Moldavische Volksfront dat aansluiting wou bij Roemenië.

In februari 1994 waren er voor het eerst parlementsverkiezingen waaraan meerdere partijen konden deelnemen. Ze draaiden uit op een overwinning voor de aanhangers van Snegur (die geen aansluiting wilden bij Roemenië). Het daaropvolgende referendum in maart 1994 bevestigde deze wil tot onafhankelijkheid van de bevolking.

In juli-augustus werd de nieuwe grondwet van kracht. Die voorzag o.a. een "speciaal autonoom statuut" voor Trans-Dnjestrië en Gagaoezië en bepaalde dat het Moldavisch de officiële taal werd. Er werd een levendig debat gevoerd tussen voor- en tegenstanders van de naam "Moldavisch". In december 1994 kregen de Gagaoeziërs grote autonomie. Trans-Dnjestrië organiseerde in 1995 parlementsverkiezingen en een dubbel referendum i.v.m. de onafhankelijkheid van de "Moldavische Republiek van de Dnjestr". De secessie dreigt nu nog steeds een feitelijke toestand te blijven, hoewel de internationale gemeenschap ze niet erkent.

Moldavië is een semi-presidentiële republiek met veel macht voor het staatshoofd. De grondwet (die is gebaseerd op die van Roemenië en Frankrijk) geeft volgens president Loetsjinski de president te weinig en het parlement te veel bevoegdheden. De president wordt rechtstreeks verkozen voor een periode van 4 jaar. Hij heeft de uitvoerende macht, stelt de eerste minister aan. De wetgevende macht berust bij het parlement, dat telkens voor 4 jaar wordt verkozen. Het telt 101 afgevaardigden.

De presidentsverkiezingen van 1996 werden gewonnen door Petru Loetsjinski. Hij stelde in zijn programma voor dat het privé-bezit van grond zou worden mogelijk gemaakt en geregeld en dat de Russische troepen zich snel uit Moldavië zouden terugtrekken.

De communisten (MPC) kwamen als sterkste partij uit de parlementsverkiezingen van 1998 (40 zetels). In januari 1999 trad de centrumrechtse regering Ciubuc af. De coalitie was te zeer verdeeld over de hervormingen en ze lag voortdurend overhoop met het parlement waar de (zeer orthodoxe) communisten de grootste fractie zijn. Ook de gevolgen van de Russische crisis en de sociale problemen speelden een rol. In maart 1999 kwam een nieuw centrumrechts kabinet o.l.v. premier Sturza aan de macht.

De regering Sturza bleef slechts enkele maanden aan de macht. Op 9 november 1999 kwam zij ten val. Op 21 december stelde het parlement Dumitru Braghis aan als de nieuwe premier. Hij vormde een regering die vooral bestaat uit zakenlieden en experts. Braghis verklaarde dat hij de energiecrisis wil bezweren, de privatisering van overheidsbedrijven versnellen en hervormingen doorvoeren in de telecommunicatie, de energiesector en de landbouw.

Tegen de achtergrond van de heersende malaise speelt de verdeeldheid in de samenleving tussen democraten en communisten (of voor- en tegenstanders van de hervormingen). President Loetsjinski bestempelde die verdeeldheid als "een burgeroorlog" die alleen kan bezworen worden als Moldavië een presidentiële republiek wordt.

Samenwerking met Vlaanderen en België

Op 31 december 1991 erkende België de Republiek Moldavië als onafhankelijke, soevereine staat en op 11 maart 1992 werden diplomatieke betrekkingen aangeknoopt.

In Antwerpen werd een Belgisch-Moldavische Kamer van Koophandel geopend en een Moldavisch ereconsulaat. Ook in Tvardista is er een Moldavisch-Belgische Kamer van Koophandel. Eind 1996 organiseerde de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel (BDBH) een economisch seminarie over Moldavië.

Een Vlaamse v.z.w. voert sinds 1999 in het kader van het Samenwerkingsprogramma voor Centraal- en Oost-Europa een project uit ten voordele van de gehandicapten.

In haar beleidsnota 2000-2004 stelt de Vlaamse regering dat Vlaanderen er belang bij heeft in Centraal- en Oost-Europa zowel op politiek als op economisch, sociaal, wetenschappelijk en cultureel vlak zijn aanwezigheid te bevestigen en verder uit te bouwen. De regering zal de gestarte samenwerking met deze regio verder zetten, maar zij voorziet wel bijsturing van het gevoerde beleid op korte en middellange termijn.

De snelle evolutie in de landen van Centraal- en Oost-Europa zelf, evenals de relaties van deze landen met de Europese Unie en Vlaanderen, maken een voortdurende aanpassing van de doelstellingen en van de inzet van middelen en actieprogramma's noodzakelijk. Het Vlaamse beleid zal zich vooral richten op die domeinen waarin een reële meerwaarde kan aangeboden worden en op de landen

die onderhandelingen over toetreding tot de Europese Unie hebben aangevat. Moldavië behoort dus niet tot de prioritaire landen voor algemene samenwerking met Vlaanderen. Het BLEU-akkoord is derhalve een belangrijk instrument om economische en aanverwante contacten te garanderen.

De overeenkomst met de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) ter bevordering en bescherming van investeringen werd op 14 mei 1996 door de Vlaamse regering goedgekeurd. De federale vertegenwoordiger werd gemachtigd ze mede namens Vlaanderen te ondertekenen. Deze overeenkomst ligt thans ter goedkeuring voor.

Samenwerking met andere landen en met internationale organisaties

Moldavië is kandidaat voor toetreding tot de EU. Op 28 november 1994 werd in Brussel een Partnerschaps- en Samenwerkingsakkoord gesloten tussen de EU en Moldavië. Het trad op 1 juli 1998 in werking. Het interimakkoord met de EU, dat op 2 oktober 1995 werd ondertekend, trad reeds op 1 mei 1996 in werking. In november 1995 keurde de Europese Commissie een lening van 15 miljoen ecu goed voor steun aan de betalingsbalans van Moldavië.

Begin 1994 werd Moldavië lid van het Partnerschap voor de Vrede in het kader van de NAVO en op 13 juli 1995 trad het toe tot de Raad van Europa.

Moldavië is lid van het Internationaal Monetair Fonds (IMF) en de Wereldbank. Met 10 andere staten (Rusland, Oekraïne, Georgië, Azerbeidzjan, Armenië, Albanië, Roemenië, Bulgarije, Turkije en Griekenland) ondertekende het in 1992 het "Zwarte Zee economisch akkoord". In oktober 1993 werd Moldavië lid van het Gemenebest van Onafhankelijke Staten (GOS) wat door Roemenië als een knieval voor het bolsjevisme werd beschouwd. Moldavië blijft wel wantrouwig tegenover de Russische invloed binnen het GOS.

- De relaties met Rusland zijn goed, maar dubbelzinnig, o.a. wat de terugtrekking van de Rus-

sische troepen betreft (die voor ten laatste 1998 was beloofd) maar die de Russen nu verbinden aan een oplossing voor Trans-Dnjestrië.

- Voormalig president Snegur wenste enkel "goede betrekkingen" van economische en culturele aard met Roemenië en geen annexatie. Hij noemde de Moldaviërs daarom niet langer "etnische Roemenen" maar een volk op zich. Er blijven in Moldavië en in Roemenië wel militante groeperingen ijveren voor hereniging. Er zijn nog veel voorstanders van de benaming "Roemeens" voor de taal.
- Met Oekraïne zijn de relaties goed : beide landen hebben een probleem met hun Russische minderheid.

Economische gegevens

Situatie

Moldavië presteert zeer zwak op economisch vlak. De hervormingen liggen stil en het land is zo goed als failliet. De valutareserves bedragen 150 miljoen dollar bij een totale buitenlandse schuld van 1,3 miljard dollar. Steun van het Internationaal Monetair Fonds en de Wereldbank krijgt Moldavië al sinds 1997 niet meer wegens een gebrek aan vooruitgang op het gebied van de herstructurering van de economie, met name bij de ontmanteling van grote staatsbedrijven. Moldavië leeft van de uitvoer van tabak en wijn. Het IMF wil dat die sectoren worden geprivatiseerd. De regering wil dit wel, maar het parlement (de CP) echter niet. De lonen liggen zeer laag en er zijn loonachterstallen. Het sociale leven wordt geteisterd door misdaadbenden en speculanten. Er is gebrek aan brandstof, basisvoedsel, enz. Door de prijscontrole worden verscheidene producten verkocht in Rusland, zodat er tekorten ontstaan in Moldavië. De gezondheidstoestand van de bevolking daalt snel : er zijn veel ziekten als gevolg van overdadig gebruik van chemicaliën in de landbouw.

De macro-economische indicatoren geven, in procenten uitgedrukt, het volgend beeld van de evolutie in de economische toestand :

EBWO-cijfers (in %)	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
BNP	-1,2	-31,2	-3,0	-8,0	1,3	-8,6	-4,4
Industriële productie	0,3	-27,7	-3,9	-6,5	-7,0	-5,0	
Werkloosheid	0,7	1,1	1,4	1,8	1,6	2,0	
Begrotingstekort	-7,4	-8,7	-5,7	-6,7	-7,5	-7,5	
Inflatie	837,0	116,0	23,8	15,1	11,2	18,2	

Moldavië is nog hoofdzakelijk ruraal met belangrijke wijnbouw. De landbouw stelt bijna de helft van de bevolking te werk. De landbouw werd zwaar getroffen : de graanproductie daalde met 66 %, de veestapel kromp met 79.000 stuks, en de vleesproductie met 50 % (tegenover 1990).

Slechts 11,6 % van de bevolking is tewerkgesteld in de industrie, die weinig ontwikkeld is. Vooral de productie van consumptiegoederen is van belang. Moldavië heeft ook metaalverwerkende bedrijven en staalfabrieken.

Moldavië is arm aan energiebronnen en grondstoffen. Voor zijn gas- en oliebevoorrading is het volledig afhankelijk van Rusland. Hiervoor moeten nu de wereldprijzen worden betaald. Eind 1998 werden 8 elektriciteitsondernemingen geprivatiseerd.

Veel van de uitvoer van Moldavië is stilgevallen door een gebrek aan infrastructuur (o.a. voor het transport van bederfbare goederen). Hierdoor ontstond een gebrek aan deviezen. De voornaamste handelspartners zijn Rusland, Roemenië en Oekraïne.

Handel met BLEU (in 1000 BF) :

	Invoer	Uitvoer
1996	249.535	30.566
1997	387.087	96.785
1998	292.968	73.984

Er worden vooral machines, toestellen en elektrische apparaten ingevoerd, naast chemische producten en textiel. De uitvoer bestaat grotendeels uit textiel.

Maatregelen

Moldavië werd aanvankelijk beschouwd als een model voor post-communistische politieke en economische hervormingen. Er werd succes geboekt in de inflatiebestrijding, de privatisering en de kapitaalmarkt. Ook op het gebied van de mensenrechten en het minderhedenbeleid kon de regering bogen op een behoorlijk aantal successen.

Sedert 1991 ontstond een systeem van sociale zekerheid dat werd betaald door ondernemingen, organisaties en instellingen. Er zijn tegemoetkomingen voor gepensioneerden, grote gezinnen, tijdelijke werkonbekwaamheid, zwangerschapsverlof, enz. Daarnaast werd in 1992 een Sociaal Bijstandsfonds opgericht voor de zwaksten in de maatschappij (invaliden, gepensioneerden, éénuoudergezinnen, gehandicapten).

President Snegur stippelde een economisch programma uit dat volgende punten bevatte :

- bevorderen van privé-eigendom en privatisering ;
- invoering van maatregelen om de markteconomie te bevorderen ;
- ontwikkeling en verbetering van de infrastructuur ;
- onafhankelijkheid inzake energiebevoorrading verzekeren ;
- een plaats op de Westerse markt verzekeren voor Moldavische producten ;
- vasthouden aan prijscontroles, subsidies en quota.

In december 1998 keurde het parlement een streng begrotingsbeleid goed. Door die maatregel kon Moldavië financiële hulp krijgen van het IMF. Het grootste deel daarvan zou gebruikt worden om de buitenlandse schuld (meer dan 80 % van het BNP) te delgen, niet om een sociaal beleid voort te zetten. De daling van de levensstandaard is onvoorstelbaar. Meer dan driekwart van de bevolking leeft onder de armoedegrens. In juni 2000 was het gemiddeld maandloon 30 US dollar.

II. SPECIFIEKE BESPREKING VAN DE OVEREENKOMST MET MOLDAVIË

1. Ontstaan van de overeenkomst

Op 29 juni 1994 heeft de Vlaamse regering haar goedkeuring gehecht aan de standaardtekst voor het sluiten van overeenkomsten van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) inzake de bevordering en bescherming van investeringen. Een kopie van die standaardtekst is als bijlage bijgevoegd.

Op 23 februari 1996 hebben de onderhandelingen met Moldavië plaatsgevonden in Brussel. Er kon zeer vlug overgegaan worden tot de parafering van het BLEU-akkoord daar de standaardtekst bijna volledig overgenomen werd.

De overeenkomst werd op 21 mei 1996 in Chişinău ondertekend.

2. Advies van de Raad van State

De Raad van State, afdeling wetgeving, heeft op 22 juni 2000 zijn advies (ref. L.30.259/1) verstrekt over het ontwerp van decreet. De Raad formuleerde geen opmerkingen.

3. Inhoud van de overeenkomst

Standaardtekst van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU)

Reeds gedurende meer dan dertig jaar sluit de BLEU overeenkomsten met landen die geen lid zijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), om de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen te realiseren. Daarom hebben de leden van de BLEU een tekst goedgekeurd die zij aan hun gesprekspartners voorstellen als basis van de onderhandelingen. Op 29 juni 1994 heeft de Vlaamse regering die standaardtekst aanvaard.

Die zogenaamde BLEU-tekst bepaalt principieel dat elke verdragspartij eender welke soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een

rechtspersoon met de nationaliteit van een andere verdragspartij op zijn grondgebied toelaat (artikelen 1 en 2 van de BLEU-tekst). Dit is de basis voor de bevordering van de investeringen. De bescherming vindt men terug in de artikelen 3 tot 6.

Artikel 3 bevat een bepaling van niet-discriminatie en van meest begunstigde natie. Het sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 4 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationale belang van de contracterende partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoire is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade ingevolge geweld.

Artikel 5 regelt de overmakingen van alle betalingen inzake investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer tussen de verdragspartijen met een eventuele vergunning als principe geldt.

Artikel 6 voorziet een subrogatie van een partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van investeerders met deze nationaliteit, indien die partij of instelling schadevergoeding heeft uitbetaald aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken partij kan dan aan de subrogerende verzekeraar de wettelijke of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

In artikel 8 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een partij en een investeerder van een andere partij werden gesloten, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze standaardovereenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 9 en 11 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een partij en een andere partij en die tussen partijen inzake de interpretatie en de toepassing van deze standaardovereenkomst.

Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 9 dat door een arbitrage-rechtscollege een definitieve en bindende uitspraak over het geschil wordt gedaan. Geen enkele con-

tracterende partij kan hierbij aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 11 bepaalt dat, na de mislukking van een minnelijke schikking via diplomatieke weg en via een gemengde commissie, een college van drie scheidsrechters wordt aangesteld. Elke partij duidt één scheidsrechter aan. Deze twee scheidsrechters duiden in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde Staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen worden aangesteld, kan een partij zulk verzoek richten tot de Voorzitter of Ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn definitief en bindend.

Wat de bevordering van de investeringen betreft, kunnen nog de artikelen 7 en 10 vermeld worden, die de meest gunstige regels ervoor laten gelden. Artikel 7 bepaalt dit ten opzichte van de nationale wetgeving van de partijen en van de bestaande en toekomstige internationale of andere overeenkomsten tussen de partijen. Artikel 10 voorziet de clause van de meest begunstigde natie.

Artikel 12 stelt de investeringen die aan deze overeenkomst voorafgaan gelijk met die na de inwerkingtreding ervan. De vroegere investeringen worden eveneens beschermd.

Artikel 13 bepaalt de duur en de inwerkingtreding van deze overeenkomst. Een termijn van tien jaar geldt, die zonder voorafgaande opzegging stilzwijgend verlengd wordt. De standaardovereenkomst treedt een maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging in werking.

Afwijkingen van de standaardtekst van de BLEU

De standaardtekst van de BLEU werd door de Moldavische partner volledig aanvaard. Al de basisprincipes van de BLEU werden dus goedgekeurd en in de tekst van de overeenkomst opgenomen.

Er zijn slechts twee inhoudelijke verschillen met de BLEU-tekst te vermelden. Beide zijn trouwens gunstig voor de buitenlandse investeerders omdat ze hen een ruimere vrijheid en bescherming bieden.

In artikel 1, 4 wordt bepaald dat het territoriale toepassingsgebied van de overeenkomst zich tevens uitstrekt over het zeegebied van de verdrags-

partijen. Artikel 5, 1 laat toe dat alle financiële transacties, zelfs via een derde staat, vrij gebeuren.

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAELE

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,*

Johan SAUWENS

*De minister-vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit,
Openbare Werken en Energie,*

Steve STEVAERT

*De Vlaamse minister van Economie,
Ruimtelijke Ordening en Media,*

Dirk VAN MECHELEN

*De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid
en Gelijke Kansen,*

Mieke VOGELS

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd,
Brusselse Aangelegenheden en
Ontwikkelingssamenwerking,*

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de regering van de republiek Moldova, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Chişinău op 21 mei 1996

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de regering van de republiek Moldova, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Chişinău op 21 mei 1996, zal volkomen uitwerking hebben.

Brussel,

*De minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAEL

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie,*

Steve STEVAERT

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen,

Mieke VOGELS

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme,

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,

Johan SAUWENS

De Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media,

Dirk VAN MECHELEN

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de regering van de republiek Moldova, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Chişinău op 21 mei 1996, zal volkomen uitwerking hebben.

Brussel, 15 september 2000.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAEL

*De minister-vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit,
Openbare Werken en Energie,*

Steve STEVAERT

*De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid
en Gelijke Kansen,*

Mieke VOGELS

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd,
Brusselse Aangelegenheden en
Ontwikkelingssamenwerking,*

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,*

Johan SAUWENS

*De Vlaamse minister van Economie,
Ruimtelijke Ordening en Media,*

Dirk VAN MECHELEN
